

Schytte: Da de Bemærkninger, som jeg kunde ønske at fremføre, angaae Utringer af den ærede Taler, der nu satte sig, frakalder jeg Ordet.

J. A. Hansen: Jeg skal blot bemærke, at ligesom der i flere af de senere Aar er udgivet lignende Love som denne, angaaende Tillæg til Gager og Rønninger for Embedsmændene, saaledes har det Udvalg, der har været nedsat over de i indeværende Sessjon forelagte Rønningsslove, været aldeles enig om, at der ogsaa i Aar burde indrømmes en forhøiet Gage for den større Deel af Kongerigets Embedsmænd. Det har altsaa ikke været Forslagsstillernes Mening, at man for Finantsaaret 1859—60 skulde lade bortfalde ethvert Tillæg, som har været dem givet i de senere Aar. Da de nye Rønningsslove imidlertid ikke kunne gaae igjennem Rigsdagen i indeværende Sessjon, kan dette Tillæg kun gives ved en lignende Lov, som den, der tidligere Aar for Aar har været givet, og Forslagsstillerne maae nu naturligtvis ganske henstille til Thingets ærede Medlemmer, hvorvidt de maatte finde, at der i det af den ærede Rigsdagsmand Anførte er nogen Grund til at modsætte sig Lovforslaget.

S. Jørgensen: Jeg skal kun endnu bemærke, at hvad de tidligere fastsatte Rønninger angaaer, har Sædprisen, saavidt jeg erindrer, været ansat til 5 Rd., hvorimod den her er ansat til 4 Rd. pr. Tønde.

J. A. Hansen: Jeg maatte dog maaesee hertil bemærke, at vi slet ikke have havt dette System i nogen tidligere Lov. Det har været Byg, ansat til 4 Rd., der har været i de tidligere Rønningsslove, og da jeg troer, at der ikke vil blive stor Forskjel paa Gjennemsnitsprisen af Hvede, Rug, Byg og Havre i indeværende Aar, og hvad Capitelstarten i det foregaaende har været paa Byg alene, vil Tillæget efter denne Lov neppe blive større, end det hidtil har været.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren (Ultræadt af Forslagsstillerne) til § 1:

Fra Ordene i 8de Linie, og beregnes til Slutningen udgaaer, og istedetfor sættes:

„nemlig 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder, 20 Rd. af hvert af de næste 5 og endelig 10 Rd. af hvert af de derefter følgende 5 Hundreder, saaledes at 4 Rd. sættes lige med en Tønde Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Deel af den aarlige Rønning, som efter denne Bestemmelse kommer Embedsmændene til Gode, afrundes saaledes, at den udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Overfløende bortfalder.

Det Dyantum Sæd, der saaledes tilkommer en Embeds- eller Bestillingsmand, beregnes ham til Indtægt med Gjennemsnitsværdien af de 4 Sædarter, Hvede, Rug, Byg og Havre efter den den 31te Januar 1859 satte Capitelstart for det foregaaende Aars Afgrøde af Hvede i det samlede Lolland-Falsters Stift og af Rug, Byg og Havre i Sjællands Stift.

Den Sædværdi, som herefter kommer Bedkommende til Gode, ansættes dog i intet Tilfælde mindre end til 4 Rd. eller højere end til 6 Rd. pr. Tønde. Den udbetales ham i Forsbindelse med og paa samme Maade som hans øvrige Gage.

vedtoges med 57 Stemmer imod 1.

2) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring, saalydende:

De faste Pengeindtægter — saavel egentlige Gager, Rønninger og personlige Tillæg som faste Wederlag i Penge for Naturalydelse —, der ere tillagte Embedsmænd og Bestillingsmand, som lønnes af Statskassen eller de i Finantsloven opførte særlige Fonds, skulle i Finantsaaret 1859—60 udbetales saaledes, at en Deel deraf ansættes i Sæd, nemlig 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5